

REMISSYTTRANDE

Datum
2018-09-21
Ert datum
2018-06-14

Dnr
FST 2018/4-42
Ert dnr
UD2018/09711/FN

Utrikesdepartementet
103 39 Stockholm

Ekonomiska sanktioner mot terrorism (SOU 2018:27)

Utöver de synpunkter som följer nedan har förvaltningsrätten ingen erinran mot förslagen.

10.2 En ny bestämmelse om interimistiska beslut om frysning ska införas i sanktionslagen

Det saknas en närmare redogörelse av argumenten som leder fram till slutsatsen att uppgiften att besluta om interimistiska beslut ska lämnas till en förvaltningsmyndighet. Den folkrättsliga och extraordinära karaktären som uppgiften innefattar samt att den i vid mening rör rikets inre säkerhet talar närmast för att det är regeringen som bör fatta beslutet. Om uppgiften faller på regeringen, så kan behovet av effektivt rättsmedel tillgodoses genom lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut.

Det är givetvis en naturlig lösning att föreskriva att Finansinspektionens beslut ska kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Att denna lösning ska väljas är dock inte givet. Den prövning som ska göras är – såvitt framgår av det utredningen angett – mycket begränsad. Givet de mycket korta tidsperioder besluten kan antas komma att gälla och osäkerheten om de som berörs över huvud taget kommer få kännedom om dem innan de upphör, kan de ifrågasättas vad föreskrifter som ger tillgång till överprövning i domstol tillför.

Om besluten ska kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol, är det av vikt att prövningen inte förskjuts uppåt i instanskedjan. Den föreslagna ordningen innebär att en enskilds invändningar mot beslutet blir kända först i och med ett eventuellt överklagande och prövade först i domstol. Detta är inte förenligt med principen om att tyngdpunkten i prövningen ska ligga i den första

prövningsinstansen. Förvaltningslagens bestämmelser hindrar dessutom att Finansinspektionen på grund av omständigheter som framkommer i ett överklagande ändrar beslutet enbart av det skälet att det är felaktigt (se 37–39 §§ förvaltningslagen [2017:900]). Det anförda talar starkt för att domstolsprövningen ska föregås av en omprövning vid Finansinspektionen. Förvaltningsrätten anser att det bör övervägas sådana föreskrifter i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

I utredningen saknas resonemang om vad kungörandet i Post- och Inrikes Tidningar får för betydelse för överklagandetiden. Kan den klagoberättigade anses ha fått del av beslutet genom kungörandet? Kan kravet på tillgång till effektivt rättsmedel anses vara uppfyllt om det föreskrivs att beslutet får överklagas inom tre veckor från att det kungjordes? Förvaltningsrätten förutsätter att frågorna bereds ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

För det fall besluten ska kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol, förutsätter förvaltningsrätten att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet utvecklas närmare vilken karaktär prövningen i domstolen ska ha. Rör det sig om en prövning som närmast uteslutande rör beslutets laglighet eller ska det finnas inslag av lämplighetsavvägningar? Vilka omständigheter kan ha betydelse vid prövningen?

Förvaltningsrätten anser att det i specialförfattningen ska föreskrivas att det vid överklagande till kammarrätt krävs prövningstillstånd. Några skäl för att avvika från huvudprincipen att det ska krävas prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätt har inte anförts.

Detta yttrande har beslutats av

Mattias Almqvist
Chefsrådman